

altsaa til Resultatet; de to regerende Partier har fundet hinanden igen efter de bevægede dramatiske Scener, som nu har fundet Sted, og jeg lykønsker til Fortsættelsen. Navnlige lykønsker jeg det konservative Parti til, at det atter har bøjet sig ind under dette Ministerium, som det selv har stemplet i voldsomme Ord i de senere Dage, jeg lykønsker til den fortsatte Sejlsads med Liget i Lasten. (Uro paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige, hvis de vil overvære Forhandlingerne.

P. Munch: I Modsætning til Indenrigsministeren, der aldeles ikke kunde faa Øje paa, hvorledes Regeringen og dens Venner havde modarbejdet de med Rigsdagen aftalte Foranstaltninger, var den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) fuldkommen paa det rene med, at en saadan Modarbejden havde fundet Sted, og at Centrum for denne Modarbejden var at finde i selve Regeringen, i Landbrugsministerens Person. Men dette forhindrer ikke, at hver Gang de politiske Forhold giver det konservative Parti Stødet dertil, møder det konservative Parti for at tilvejebringe det fornødne Grundlag for en Fortsættelse af den dobbelttydige, vaklende, svingende, jeg kan gerne sige springende økonomiske Politik, som føres af den nuværende Regering.

Et nyt Bidrag til denne Politiks Fortsættelse giver det konservative Folkeparti gennem den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Pürschel nu her har stillet. Det ærede Medlem sagde, at under Tider som de nuværende burde der bygges et Værn for Danmarks økonomiske Liv. Ja, det er vor Opfattelse, at ligesom det i Krigens Dage lykkedes at skabe Læ for Danmark paa det økonomiske Omraade i meget betydelig Grad ved forstandige Foranstaltninger af Lovgivningsmagten og Regeringen, saaledes burde man have fortsat i samme Spor siden. Der foregaar med den Oplesningstilstand, der findes i Verden omkring os, en Forgiftning af vort økonomiske Liv, som burde bevidst modarbejdes i Danmark, der foregaar under de nuværende Forhold en mægtig Forblødning af det danske Folks økonomiske Kræfter, som man burde prøve at standse. Men dette sker ikke hverken ved Fortsættelse af den nuværende Regerings hidtidige Politik eller ved Vedtagelsen af en Dagsorden som den, der her er foreslaaet, og som kun indeholder

et overfor Regeringen, nemlig en Opmuntring til at fortsætte paa samme Maade i Tillid til, at det konservative Folkeparti til enhver Tid vil være rede til Støtte.

Jeg tror, at naar denne Dagsorden bliver bekendt for Befolkningen, vil der være meget faa, der vil opfatte den som et alvorligt Bidrag til de økonomiske Spørgsmaals Tilrettelægning, jeg tror, det almindelige Indtryk vil være, at det konservative Folkeparti overfor denne Situation har svaret med eet eneste Ord: Udenom. Skabe Mulighed for at lade det blive ved at gaa som nu, og se selv at slippe udenom saa vidt gørligt, det er den hidtidige Fremgangsmaade, og det er den samme, der peges paa i denne Dagsorden. Tilsidesættelse og Forkastelse af Betydningen af Forhandlinger, som finder Sted her i Rigsdagen, og i Stedet derfor Foranstaltninger, truffene ved lukkede Forhandlinger mellem det konservative Folkeparti og den højtærede Regering, det er den Politik, der har været fulgt i et Par Aar, det er den Politik, hvis Resultat foreligger i planløse og tilfældige Skridt, ved Lejlighed panikagtig Indgriben, med Afvisning af en samlet Forhandling, med Afvisning af et Samarbejde mellem alle Retninger, alle Erhvervsgrene indenfor den danske Befolkning. Det er det, denne Dagsorden byder, og derfor kan den paa ingen Maade tilfredsstille os, vi maa fastholde den fra vor Side stillede Dagsorden.

H. O. Hansen: Det forekommer mig, at saaledes som Situationen har udviklet sig, kan ingen nægte, at et af de Spørgsmaal, der trænger sig stærkest paa, er det at faa gjort, hvad gøres kan, for at afhjælpe Arbejdsløsheden her i vort Land. Det maa erkendes fra alle Sider, at Arbejdsløsheden er en social Ulykke, at det er en stor social Ulykke, at den, der gerne vil arbejde, ikke kan faa Arbejde; man maa derfor fra Lovgivningsmagts Side anspønde sig til det yderste for at løse dette Problem, for at bringe det mest mulige Arbejde i Gang og for, at dette kan ske hurtigst muligt. Hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet har imidlertid efter min Formening faaet en ny Baggrund efter det, der er sket i de sidste Dage; uden at jeg paa nogen Maade ønsker at komme ind paa Landmandsbankkatastrofen, mener jeg dog, man kan sige, at der ved det, der her er sket, er tilvejebragt en ny Baggrund, som ingenlunde virker opmuntrende. Den Omstændighed, at Millioner af Kroner er tabt ved Svindel gennem denne Bank, bringer yderligere Vanskeligheder ind